

Nr 351.

Av herr Larsson i Stockholm och fru Gärde Widemar, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om bidrag till vissa privatläroverk.

Huvudparten av de statsunderstödda privatläroverken erhålla från och med innevarande budgetår statsbidrag enligt de normer, som fastställts av 1950 och 1951 års riksdagar. Detta system innebär, att till skolorna utgår bidrag utan behovsprövning med 60 procent av kostnaderna för lärarpersonalens avlöning. Därjämte skall ytterligare bidrag kunna utgå alltefter skolornas ekonomiska ställning. Likväl skall det sammanlagda bidraget till samtliga privatläroverk icke få överstiga 75 % av de samlade lönekostnaderna. Anslag till dessa skolor har uppförts under punkten 192 i bilaga 10 till statsverkspropositionen.

Två av de till Stockholm förlagda privatläroverken erhålla alltjämt statsbidrag med vissa för varje år fastställda belopp utan direkt anknytning till lärarlönerna och endast i sådan omfattning, att skolorna icke generellt kunna utgiva samma löner som vid de allmänna skolorna. Dessa äro Höglandsskolan och Franska skolan. Redan föregående år förutsatte statsutskottet, att förslag till innevarande års riksdag borde framläggas om Höglandsskolans anslutning till de ovan avsedda läroanstalterna med statsbidrag i förhållande till lärarlönerna. Trots att skolöverstyrelsen föreslagit en sådan åtgärd, har Kungl. Maj:t ej upptagit bidrag beräknat efter dylika grunder. Erforderligt anslag skulle enligt skolöverstyrelsens beräkningar utgöra 85 000 kronor. I statsverkspropositionen har under särskilt anslag likväl tillstyrkts endast 69 500 kronor. Då skolans ekonomi är synnerligen ansträngd och då förutsättningar för ett inordnande under de allmänna bestämmelserna synas vara för handen, anse vi det rimligt, att anslag beräknas på sätt skolöverstyrelsen föreslagit.

Franska skolan fyller ett i många hänseenden mycket starkt behov av undervisning på elementarstadiet med sin speciella inriktning på det klassiska området. Dess egenart med ett flertal franskfödda lärare ger sin särskilda prägel åt skolan och dess verksamhet. Även om ett flertal av skolans lärare icke uppfylla de formella krav på svensk utbildning, som uppställas vid andra skolor av denna typ, synes deras i utlandet inhämtade kompetens i allmänhet vara av sådan betydelse för Franska skolans studiemål, att en sådan olikhet icke borde lägga hinder i vägen ur statsbidragshänseende för likställighet med den stora gruppen av statsunderstödda privatläroverk. Skolan synes även ha nått sådan fasthet, att en dylik åtgärd vore till fullo befogad. I särskild framställning har skolans styrelse även hemställt om bidrag enligt de för andra statsunderstödda enskilda flickskolor gällande reglerna.

Skolöverstyrelsen har dock förordat, att understöd tills vidare skall utgå från särskilt anslag. Det synes rimligt, att skolöverstyrelsen gives i uppdrag att till nästa års riksdag framlägga förslag om inordnande även av denna skola under de allmänna reglerna. Det är oss även bekant, att skolan igångsatt en särskild utredning om vidtagande av sådana åtgärder med avseende på sin organisation, att skolan med bibehållande av sin särprägel lättare kan inordnas under de mera bindande statsbidragsvillkor, som gälla såsom förutsättning för statligt bidrag i den allmänna formen.

Skolöverstyrelsen hade i sitt förslag förordat en anslagshöjning till Franska skolan från nuvarande 59 500 kronor till 75 000 kronor. Därvid hade avsetts, att 60 % av de lärarlönekostnader, som med utgångspunkt från de läsåret 1950/51 anställda lärarna skulle ha utbetalats enligt statliga regler, skulle ha täckts genom statsbidrag, eller med samma andel, som lägst gäller vid andra statsunderstödda privatskolor av denna kategori. Lönebeloppet synes likväl ha beräknats för lågt, varför detta bidrag icke skulle ha varit tillräckligt vid tillämpning av de allmänna bestämmelserna. Kungl. Maj:t har i statsverkspropositionen endast föreslagit oförändrat anslag om 59 500 kronor. Det synes vara rimligt, att skolan åtminstone erhåller det av skolöverstyrelsen tillstyrkta anslaget med tillägg för den utgiftsstegring, som kan bli följden av ytterligare ökade löner på grund av dyrtiden.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte,

dels beräkna anslaget till Högländsskolan enligt de under punkten 192 i bilagan till statsverkspropositionen angivna reglerna,

dels uppdraga åt skolöverstyrelsen att framlägga förslag till nästa års riksdag om statsbidrag till Franska skolan enligt samma normer,

dels ock besluta om anslag till Franska skolan för nästa budgetår med 75 000 kronor jämte den höjning, som kan betingas av en eventuell förhöjning av de statsanställdas rörliga tillägg.

Stockholm den 25 januari 1952.

Yngve Larsson.

Ingrid Gärde Widemar.